

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3, 8.

VII. évfolyam.

Budapest, 1914. július havában.

7. szám.

Bizonyságok a gyülekezet részére.

Ápoljuk gyülekezetünkben a missiószellemet. A gyülekezet minden tagjának legyen gondja rá, hogy miként segítheti előbbre az Ur munkáját, úgy a belföldi, mint a külföldi missióban. Alig ezred részét végezték el annak, amit a különböző munkaterületeken el kellett volna végezni. Isten felszólítja munkásait, hogy újabb területeket hódítsanak meg számára. Vannak gazdag munkaterületek, melyek hűségese munkásokra várnak. Szolgáló angyalok lesznek munkatársai minden olyan gyülekezeti tagnak, aki önzetlenül akar dolgozni a mesterért.

Krisztus missió céljából alapította meg földi gyülekezetét s az Ur azt kívánja, hogy az egész gyülekezet azon eszközök és módok felett gondolkozzék, amelyek segítségével alacsony és előkelő, gazdag és szegény megismerheti az igazság üzenetét. Nem mindenki van hivatva arra, hogy személyesen dolgozzék a külföldi missióterületeken, de imájával és anyagiakkal mindenki elősegítheti ezen munkát. Egy amerikai kereskedő, aki komoly keresztyén volt, egy beszélgetés közben azt mondta barátjának, hogy ő napjában 24 órán át dolgozik Krisztusért. „Összes üzleti ügyeimben az ő szellemében igyekszem

eljárni, ha alkalmam van hozzá, másokat akarok néki megnyerni és hozzávezetni; éjjel pedig, amíg alszom, van egy emberem Kinában, aki helyettem dolgozik.“ Bővebb magyarázat céljából még hozzátette: „Fiatalkoromban pogánymissionárius akartam lenni, azonban mikor apám meghalt, kénytelen voltam átvenni az üzletet, hogy családkamat fenntartsam, azonban helyettem egy embert küldtem Kinába, akit egyedül én tartok fenn s így miközben alszom is dolgozik helyettem helyettesítőm.“

Vajjon vannak-e még hetednapos adventisták, akik így akarnak cselekedni? Ahelyett, hogy a prédikátorokat fogva tartanák oly gyülekezetek, amelyek már ismerik az igazságot, mondanák nekik: „Menjetek, dolgozzatok oly lelkek megmentéséért, akik a sötétségben vesznek el, mi majd gondoskodunk az istentiszteletek tartásáról s a helységünkben lakó lelkeknek megmentéséről.“ Azáltal, hogy személyesen Krisztusban igyekszünk maradni, ébren tartjuk a lelki életet. Imádkozni akarunk és áldozatokat akarunk hozni, hogy elhagyott területeken is folytathassák az evangélium terjesztésének munkáját. Mért nem egyesülhetnek egyes gyülekezeteknek tagjai, avagy mért nem egyesül több kisebb gyülekezet, hogy távoli pogány országokban missionáriusokat tartsanak fenn? Ha önző szokásaikról lemonda-

nak s a haszontalan, káros dolgoktól megszabadulniak, akkor meg tudják ezt cselekedni. Testvérek, akartok-e segíteni ezen munkában? Kérlek benneteket, tegyetek valamit Krisztusért és pedig most tegyetek! Azon tanító által, akit pénzetekkel tartotok fenn a pogány országban, lelkek menekülhetnek meg a romlástól, hogy egykoron, mint csillagok ragyogjanak a megváltó koronájában.

Isten gyülekezetének rendjéről.

IV.

Az újszövetségi gyülekezet szervezése.

A gyülekezetben uralkodó egység Istennek rajta léve pecsétje. „Hogy mindnyájan egyek légyenek; amint te én bennem, atyám és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhigye a világ, hogy te küldtél engem.” Ján. 17, 21.

Az egység nem csupán a hittételek feltett való egységben rejlik, hanem a gyülekezeti élet minden mozzanatában meg kell annak nyilatkoznia. „Teljes aláztatossággal és szelidséggel; hosszútűréssel, elszénvedvén egymást szeretetben, igyekeztvén megtartani a lélek egységét a békességnek kötelében.” Ef. 4, 2. 3.

Ugy az ó, valamint az újszövetségi gyülekezet egy egységes egészet képezett; nem az atomok tömegét, melyek egymástól el voltak különítve, hanem egyetlen népet. „Egy test és egy lélek miképen elhivatástoknak egy reményiségében hivattatok el is. Egy az Ur, egy a hit, egy a keresztség.” Ef. 4, 4. 5.

Krisztus, a jó pásztor életét adta juhaiért, nem hogy eltévelyedjenek és veszendőbe menjenek, kiki a maga ut-

jára. „Más juhaim is vannak nékem, amelyek nem ebből az akolból valók: „Azokat is elő kell hoznom és hallgatnak szómra és lesznek egy akol és egy pásztor.” Ján. 10. 16. A farkasok azok, akik a nyáját szét akarják szórni. 12. vers. Az a szellem, amely ugyanazon gyülekezetnek tagjait egymástól elszakítja és elidegeníti, az ellenségnek, az ördögnek és nem a jó pásztornak szelleme.

Az összes újszövetségi tanítások nyomatékosan hangsúlyozzák Isten gyülekezte szervezetének fontosságát. Az egyes tagok cselédei az Istennek, „kik felépítették a prófétáknak alapkövén, lévén a szegeltő maga Jézus Krisztus. Akiben az egész épület szép renddel rakattatván, növekedik szép templommá az Urban.” Ef. 2, 19-21.

A bölcs építőmesternek tervezetében az összes részek a legszebb összhangban vannak egymással és tökéletes egészet képeznek. Így van egybefűzve Istennek temploma is és egy szent templommá növekszik.

Felsőmagyarország.

Annak idején mindnyájan hallottunk arról, hogy a „Titanic” nevű hajóóriás egy hatalmas jégheggyel összeütközött és a tenger mélységébe süllyedt. Az a hajótiszt, aki a drótnélküli távirót kezelte, a következő betűket táviratozta: S. O. S. (save our Soule) „Mentsd meg lelkünket.” Habár a Titanik közvetlen közelében még egy hatalmas hajóóriás tartózkodott, semmit sem tudott meg a veszedelemről, mert a szikratávirókészüléke elromlott. De a Carpathia, amely sokkal távolabb volt, tudomásul vette a táviratot: „Mentsd meg lelkünket” és azonnal vissza-

felelte: „Jövök, jövök, jövök.“ Jött is és segített. Ma is nagyon sok lélek van a Titanicon tartózkodókhoz hasonlóan veszedelemben; hány ember ajkain hangzik el ezen kiáltás: „Mentsétek meg lelkünket!“ De valamint Pál apostol vigasztalta az elsüllyedő hajó utasait: „Egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó,“ Ap. csel. 27, 22, hasonlóképen vigasztalja az Ur ma is azon lelkeket, akik nagyobb világosság után törekeshetnek. Ugy lát-szik, hogy a mai keresztyénség is egy oly hajóhoz hasonlít, amelyen a szikrá-távírókészülék nem funkcionál s amely a zátonyra került, a hárm-as angyali üzenet ereje oly réseket ütött rajta, amelyek következtében immár nem sokáig tarthatja magát. Az egyházak po-gány vonatkozásai csak most kezdenek a maguk mezitelenségében jelentkezni s tanácstalanul kérdik egymást, vajjon mit tegyünk, hogy ezen hatalmas moz-galomnak fényét feltartóztassuk? S mi-vel a kérdésre nem találnak feleletet, mind nagyobb zürzavarba és egyenet-lenségbe jutnak. Az ósdi rombadől, az idők megváltoznak, a bucsujárók száma lepad s új élet fakad a romok alól. Az új hajó honnan jött? mi a neve? Hisz államilag sincs elismerve. Kastort és Polluxot ismerjük, Kalvín és Luther is el yannak ismerve, de „adventizmus“ az a név ismeretlen előttünk.

Ily módon támadják a mi orosz test-véreinket is. Használják csendőr szu-ronyt, kitiltást stb. a gyülekezeteket be-tiltják s békés polgárokat kiutasítanak.

A vakon született, aki eddig min-denkitől vezetni engedte magát, most végre látni kezd. Hiába átkozzák, hiába üldözik s hiába mutatnak rá a mozga-lomra: „Mi nem tudjuk, honnan való ez,“ Ján. 9, 28-39., a vakon született

azonban erős marad annál, hogy: „Én csak azt tudom, hogy vakon születtem s most látok.“

[A mi iloncai testvéreinket a nagy már-marosszigeti pörbe is belekeverték. Azt mondták, hogy Oroszországhoz szita-nak és csak azért nem akarnak a kat-holikus templomba menni, mert ott a pápáért és nem az orosz cárért imád-koznak. Miközben a nagy per egy évig tartott, közben megérkezett a királyi tábla ítélete, hogy a vallás magánügy; mindenki szabadon, meggyőződése szer-int imádkozhat Istenét, hogy tehát az adventistáknak is teljes szabadságuk van az egész ország területén s az iratokban semmi kárhuzatni való nincsen.

Azon egész év folyama alatt rettenetes üldözéseknek voltak a testvérek kitéve.

Gyülekezeteket nem tarthattak, mert akik merészkedtek, azokat 10 korona pénzbírságra büntették. Midőn a nagy vizáradás azon a vidéken mindent el-vitt, a lakosság között segélyt osztot-tak ki, ám testvéreink csak oly feltétel alatt kaphattak volna a különben ál-lami segélyből, ha vissza térnek azon egyházba, amelyből kiléptek. Ám végre az Ur mégis megadta a győzelmet. Még csak egy pont körül folyik a harc. A falu házai valamennyien oly alacsonyak, hogy a községi hatóság oly ci-men tiltja meg a gyülekezetet, hogy az alacsony helyiségben egészségtelen egy-bejönni több személynek. Azt hiszik, hogy a szegény emberek sohá sem lesznek képesek egy rendes, megfelelő, egészségi szempontból kifogástalan ima-házat építeni. De feledik, hogy ami emberek előtt lehetetlen, az Isten előtt lehetséges. Hisszük, hogy az Ur majd gondoskodik a szükséges anyagiakról s minden eszközzel lehetővé teszi igazságának terjedését.

S miközben mindezek történniek; az egyház ósdi hajója csak annál rothadtabb lett. A harmadik angyali üzenet minden oldalon lékeket üt korhadl deszkáin. Ez az adventi szellem ellensége a mai szomorú állapotnak. Az egyenetlenség a törvénytelen és viszály okvetlen maguk után vonják ezen hajónak elsüllyedését. S az új hajó, az adventi mozgalom, a bűnös világnak zugó habjai között a missiohajó lesz, amely mindazoknak életét megmenti, akik a végveszedelemben ily segélykiáltással fordulnak hozzá: „Mentsétek meg lelkünket!”

Kessel Frigyes

A folyóiratok árusítása.

A könyveknek és traktáknak árusítása nagyon hathatósan hozzájárulhat az igazság ismeretének terjesztéséhez; ám ezen kívül még egyéb eszközökkel is előmozdítjuk azt. Mi Péterhez hasonlóan azért hívattunk el, hogy emberek halászává legyünk. Minden fajtáju halat nem lehet ugyanazon családokkal megfogni; s az ismertetés ugyanazon módja nem elégíti ki az egész világot. A folyóiratoknak is fontos helyet kell elfoglalni ezen munkában.

„A mi missiói folyóiratunk igen fontos helyet foglal el az igazság terjesztésében és uttörő munkát végez az igazság szóbeli hirdetése számára. Ezen folyóirat az áldás forrása lehet sokak számára. . . A keresztyén világban szerte számos lélek éhezik az élet kenyere után. Az „Utolsó Üzenet“ című folyóiratunk gazdag lelki táplálékot nyújt számos léleknek, akiket különben és más eszközökkel megközelíteni egyáltalán nem tudtunk volna. Testvéreink

sajnos még mindig nem képesek teljesen felfogni ezen lapnak értékét, mert különben sokkal nagyobb érdeket terjesztenék azt. Tény az, hogy a mi folyóiratunk terjesztése oly fontos munkát végez, amelyet egyetlen prédikátor sem tudna pótolni. Mindenki részt vehet ezen munkában. Igaz, hogy az egyik többet tehet, mint a másik, azonban mindenkinek meg kell hozzá találni az utat és módot, hogy hozzájárulhasson hathatósan az igazság fényének szétsugároztatásához ezen lap terjesztése által.”

A leghathatósabb módja az „Üzenet“ terjesztésének, a lapnak házról-házra való hordása. Az árusító előbb ismerje meg figyelmes olvasással a lapnak tartalmát, mert annak ismerete megkönnyíti elárusítását. Mielőtt munkába indul, imádkozzék az Urhoz, hogy küldje vele az ő szolgálattelvő angyalait, akik az emberek szívét előtte megnyissák és oly hangulatot keltsenek bennük, hogy készek legyenek a lappéldányokat tőle megvásárolni. A munkával egyesített imának nem maradhat el eredménye.

Igy felkészülve a munkásnak le kell lépni munkaterületére és munkáját mindjárt az első háznál megkezdeni. Munka közben pontos jegyzetet kell neki vezetni azon emberekről, kik tőle vásároltak, akiket kényszerítve volt kihagyni s akik nem voltak odahaza.

Készüljön elő a könyvárus, hogy megfelelhessen minden egyes kérdésre, melyet hozzá intéznek. Kérje az Urat, hogy óvja mindennemű tévedéstől, hogy valamely házat semmilyen körülmények között se hagyjon ki, avagy nehogy elégedetlenséggel vegye a visszautasítást. Aki Krisztus lelkétől áthatva indul munkába, az sokak lelkének üd-

vösségére szolgáló eszköz lesz az Ur kezében.

Minden erőnkkel igyekeznünk kell fenntartani és gyűjteni az előfizetéseket, mert ha egy hosszabb, vagy rövidebb időn át rendes látogatója lesz a lap a családi tűzhelyeknek, úgy az igazság üzenetének igazságát viheti oda be.

Ne dolgozzanak könyvárusítók üzleti szellemben. Tudják meg, hogy ők Istennek munkásai s egyedül az embertársaik iránti szeretet készítse őket arra, hogy mindenkivel igyekezzenek megismertetni az igazságot.

(Franciából átdolgozva.)

Hogy töltöm el szombati óráimat.

A szombatot, Istenünk eme legszentebb napját, amely kettős áldására van rendelve a gyülekezetnek, gyakran nem méltatjuk kellőképen. Sokszor csak oly napnak tekintik, mint a mely a vasárnap helyett van a valóságban elrendelve s ezért ép oly értelemben akarják egyesek megünnepelni, mint régente a a vasárnapot ünnepelték. Ezen testvéreknek szolgáljon a következő fejezet, amely részben White testvérnőnk a „Bizonyosságok” című munkájából van kölcsönözve, utmutatásul.

„Izráelnek, — a győztes nemzetnek, így kiált Krisztus a felhőoszlopból: „őrizzétek meg szombatjaimat, mert jel, . . .”, az 2. Móz. 31, 13. Azon szó „szombatjaimat”, kijelenti nékünk a szombat tulajdonosát is. Tehát a szombat Istené! Ha tehát az ember saját céljára tulajdonit el néhány órát a szombatból, úgy Istennek idejét rabolja el s irva van: „Ne lopj”. Azt a szegény embert, akit 4. Móz. 15, 32-36. értel-

mében agyonköveztek az Ur parancsára, nem azért kövezték meg, mert az erdőből fát szedett, hanem mivel Istennek idejét elrabolta, vagyis a megszentelésre elrendelt időt megszenteltelintette. Vajha ajándékozna az Ur nékünk komolyságot ezen fontos parancsolatának megőrzésében, hogy az érte járó áldást is ránk áraszthassa, igérete szerint.

A szombatra való előkészület! A negyedik parancsolat elején mindjárt így szól az Ur: Emlékezzél meg! Jól tudta, hogy a mindennapi életnek ezernyi fáradalma és gondja közepette lehetetlen lesz a szombatot úgy megszentelni, ahogy azt az ő szent akarata értelmében kelene. A jövendölések lelke a 196. oldalon a lelkünkre köti, hogy egész héten át igyekezzünk előkészületeket tenni arra nézve, hogy a szombatot illő módon ünnepelhessük meg. Főképen pedig az ószövetségi korban adott az Ur különös rendeleteket ezen előkészültre nézve. A hét hatodik napját előestének nevezték, mert ugyszólván az egész nap a szombatra való előkészítődéssel telt el. „Amit sütni akartok, süsiték meg és amit főzni akartok, főzzétek meg, ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre. Kiomol vala pedig a nép és szedik vala a manát és örlik vala kézimálomban, vagy megtörik vala a mozsárban és megfőzik vala a fazékban és csinálnak vala abból pogácsákat 2. Móz. 16, 23; 4. Móz. 11, 8. Vajjon mért ne legyen ez manapság is hasonlóképen? A jövendölés lelke a következőket mondja: „Még pénteken fejezzünk be minden előkészületet szombatra. A ruha még legyen nappal kikészítve, a fürdőből is jöjjünk ki, a ruhák legyenek tisztán kikészítve s az összes eledetek legyenek megfőzve. Mikor a nap bealkonyul, hagyjunk fel

mindennemű világi foglalatossággal, még világi könyveket sem olvassunk.“

Még egy munkát kell elintézni pénteken. Tudniillik a testvérek között szűnjön meg mindennemű vita, avagy viszálykodás. Távolsuk el magunktól a haragot, a gunyolódást, avagy egyéb bűnös indulatokat. Kérjünk egymástól bocsánatot, alázatos lélekkel vallja meg egyik a másiknak bűnét és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. „Jak. 5, 16. . . Isten azért helyezte a hat munkának végére a szombatnak nyugalomnapját, hogy az embereknek alkalma legyen átgondolni, hogy az elmúlt héten előbbre jutottak e. Minden egyes szombaton számoljunk le lekünkkel, hogy mit végeztünk az elmúlt héten s hogy az lelki nyereségünkre, avagy kárunkra szolgált e.

Az első pillanat ép oly szent legyen, mint az utolsó. 3. Móz. 23, 32. és 1. Móz. 1, 5. értelmében a szombat, ép úgy mint egyéb napok is, este kezdődnek és este végződnek. Nagyon sokan vannak azért mégis a testvérek között, akik már a lámpafénynél szedik elő ruhájukat, melyet az elmúlt szombat kimenetelekor porosan akasztottak félre. Ekkor kezdik azt kefélni, ekkor mosakodnak s feledik, hogy ezáltal Istennek idejét rabolják el.

Szombati gyülekezetek. Erre nézve a következőképen nyilatkozik a jövődölések lelke. „Miótan a szombatiskola és az istentisztelet csak egy részét veszik igénybe a szombatnak, még egy nagy része hátramaradt a napnak, amelyet a család a lehető legfenségebben és legkellemesebben tölthet, úgy hogy saját lelkük hasznára s Isten nevének megszentelésére szolgálhat. Helytelenül cselekednének, ha egész

napon át négy fal közé zárva maradnának, ha hosszadalmas, unalmas prédikációkat s esetleg betanult hosszú imákat hallgatnának meg. Sokkal helyesebb, ha Istennek a természet műveiben megnyilatkozó csodáit szemlélik, ha a szabadban lévő friss levegő által igyekeznek magukat erősíteni s ha Istennek a természetben megnyilatkozó jószágát és dicsőségét szemlélik. A gyermekek se legyenek odahaza, hanem szüleik vagy hozzátartozóik kíséretében menjenek ők is a szabadba, ahol azonban ne haszontalan játékkal töltsék az időt, hanem figyeljék tanítóik magyarázatait s a felnőttek beszélgetéseit. S miközben azon gyönyörű műveket szemlélik, melyeket Isten azért alkotott, hogy általuk az embert boldoggá tegye, tanulják Istenben a gyengéd és szeretetteljes atyát felismerni.“

Szombati utazás. A bizonyságok a következőket írják erre nézve: „Ha azon áldásban akarunk részesülni, amelyet ezen napnak tökéletes megszentelése által nyerhetünk el, akkor igyekezzünk a szombaton való elkerülhető, hajón, avagy vonaton való utazást is mellőzni. Ha okvetlen kényszerítve vagyunk az utazásra, akkor jegyekről és egyéb előkészületekről már az előző nap folyamán gondoskodjunk. Szabad az utazás, ha távoli gyülekezeteket akarunk felkeresni, de oly utitársakra tegyünk szert, akik figyelmünket nem irányítják világi dolgokra. Általában sokkal nagyobb szigorral kellene nekünk ezen napot megszentelni. A szombaton való utazásnak ezen engedélye kiterjed oly vidéken lakó testvérekre is, akiknek helységében nincsen gyülekezet s akik hogy a gyülekezetbe mehessenek, kénytelenek utazni. Azonban ha

látogatást akar valaki egy másik gyülekezetben tenni, akkor ha elkerülheti, ne utazzék e napon.“

A szombat kimenetele. A bizonyságok így szólnak: „Ha a nap alkonyodó félben van, énekkal és imával kérjük Isten jelenlétét a munka következő napjaiban. Ily módon tehetik a szülők a szombatot olyanná, amilyennek annak lenni kell, a hét legszebb és legörvendetesebb napjává. Ha a szülők azt akarják, hogy gyermekeik megszenteljék a szombatot, akkor parancsolat és jó példa által érhetik ezt elsősorban el.“

A Duna Unió második nagygyűlése.

A Duna Unio második nagygyűlése ez idén aug. 18—23-ig Aradon tartatik, a Középmagyarországi Egyesület közgyűlésével egyidőben.

A nagy gyülekezet egy szép helyen felállított tágas sátorpavillonban tartatik meg, amely csak 10 percnyi távolságban van a város közepétől, és 25 perc az állomástól.

Szeretettel meghívjuk minden kedves testvéreket és az igazság után érdeklődő lelkeket, hogy használják fel ezen alkalmat, jobban megismerkedni az adventi mozgalommal és azon nagy feladatokkal, amelyek az Ur az ő népére bízott. Az európai divíziót képviselik Conradi L. R., Schuberth H. F. Schubert G. W. testvérek Németországból, Town N. Z. Amerikából és Kölling testvér Afrikából. Ezenkívül megjelennek a Duna Uniohoz tartozó összes missióterületek előjárói és az evangéliumi munkások, tovább az összes könyvtársok. Így láthatják a kedves testvérek, hogy mily nagy fontosságú összejövetelről van szó.

Felkérjük munkásainkat, a könyvtársokat és testvéreinket, akik ezen nagy gyülekezetre eljönnek, hogy legyenek szívesek előre jövedőben jövetelük felől

tudósítani bennünket, hogy a szükséges lépéseket lakás dolgában megtehesse. Étkezés végett is tettünk már lépést, hogy a kedves testvérek jó, olcsó és tiszta eledelt kapjanak ezen idő alatt. Minden közlemény és bejelentés a következő címre küldendő: **C. Popescu sátorpavillon, Arad, Illés-utca 53.**

Huenergardt J. F.

Értesítés.

Ezennel bátorkodunk a kedves testvérekkel tudatni hogy ez évi július havában az „UTOLSÓ ÜZENET“ alkohol száma fog megjelenni, mint komoly különösképen alkalmas a nép minden rétege között itterjesztésre.

Kérjük a testvéreket, szíveskedjenek belőle minél nagyobb számban rendelni és a legnagyobb buzgalommal terjeszteni!

A KIADÓHIVATAL.

Hirdetés.

Egy fiatal testvér állást keres mint tanuló, cipész, vagy asztalos műhelyben, hívő vagy törekvő mesternél.

Cím: BARTHA BALÁZS B. Mezőpanit.

Cimváltozás.

Paulini R. P. a romániai missióterület előjárójának címe:

Bukarest, Str. Pandele, Dinu 52.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel:

évesre K 3.—

Amerikába S 4.—80

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-u. 28., 1. 5.

Amerika részére: Review & Herald Publ. Assn.,
New York City, 32. Union Square East.

Az 1913. április havi könyvadásosi jelentés.

Területek	Dolgozott		Rendelések			Elszállítva			Eladott könyvek			Brosurák			Folyóiratok			Össz. elad.	
	nap.	órák	sz.	k.	f.	sz.	k.	f.	sz.	kor.	f.	kor.	f.	sz.	kor.	f.	kor.	f.	
Duna-Unió																			
Középmagyar egyesület																			
10 áll. könyvtár	173	1224	—	—	—	—	—	—	215	547	60	1307	34	2483	254	10	2109	04	
2 alkalmi „	24	111	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	80	387	39	96	64	76	
Északmagyar miss. terület																			
2 áll. könyvtár	32	255	—	—	—	—	—	—	22	52	60	166	00	263	31	40	250	00	
1 alkalmi „	22	196	—	—	—	—	—	—	12	24	40	12	34	10	1	20	37	94	
Nyugatmagyar miss. terület																			
4 áll. könyvtár	73	489	—	—	—	—	—	—	154	417	86	656	10	470	55	68	1129	64	
1 alkalmi „	7	38	—	—	—	—	—	—	25	61	80	19	14	15	1	80	82	74	
Adriai misszióterület könyvtár (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Erdélyi egyesület.																			
7 áll. könyvtár	93	582	—	—	—	—	—	—	55	142	90	198	10	67	11	04	352	04	
1 alkalmi „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Tisza-Száva miss. terület																			
3 áll. könyvtár	40	294	—	—	—	—	—	—	303	852	40	28	80	258	31	00	912	20	
5 alkalmi „	86	491	—	—	—	—	—	—	2	4	00	571	89	20	2	40	578	29	
Romániai egyesület																			
6 állandó könyvtár	82	358	—	—	—	—	—	—	7	13	34	239	80	448	45	72	298	86	
1 alkalmi „	4	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	53	54	7	77	16	25	
Összesen :	646	4047	—	—	—	—	—	—	795	2116	90	3232	84	4475	482	02	5831	76	

Május havi jelentés																			
Középmagyar egyesület																			
10 áll. könyvtár	187	1394	—	—	—	—	—	—	200	498	00	1350	35	1319	155	28	2003	63	
1 alkalmi „	11	82	—	—	—	—	—	—	5	13	40	32	42	156	18	70	64	52	
Északmagyar miss. terület																			
3 áll. könyvtár	58	532	—	—	—	—	—	—	29	72	00	266	46	387	46	34	384	80	
Nyugatmagyar miss. terület																			
5 áll. könyvtár	84	540	—	—	—	—	—	—	190	447	76	601	64	487	58	40	1107	80	
2 alkalmi „	14	108	—	—	—	—	—	—	—	—	—	245	00	—	—	—	245	00	
Erdélyi egyesület.																			
6 áll. könyvtár	101	679	—	—	—	—	—	—	60	157	00	174	80	202	32	30	364	10	
1 alkalmi „	2	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	16	—	—	—	4	16	
Tisza-Száva miss. terület																			
5 áll. könyvtár	68	548	—	—	—	—	—	—	196	537	40	242	75	610	73	20	853	35	
6 alkalmi „	75	432	—	—	—	—	—	—	44	111	80	461	32	806	95	22	668	34	
Romániai egyesület																			
6 áll. könyvtár	69	329	—	—	—	—	—	—	15	28	59	238	06	557	75	01	341	66	
Összesen	669	4652	—	—	—	—	—	—	739	1865	95	3616	96	4524	554	45	6037	36	